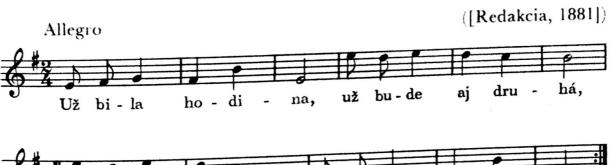

Belehrad, Belehrad, turecké pomedzí, nie jednej mamičky synáček tam leží.

Ktorý dorúbaný, ktorý dostrieľaný, ktorý nebožiatko koňmi pošliapaný.

Melódia: [Sl. sp. D 1974].

440.

Už bila hodina, už bude aj druhá, ešte sa Janíčko po ulici túla.

Túla sa on, túla, nemôže potrafiť, nechcela mu milá dveríčka otvoriť.

Dvere otvorila a sama sa skryla. Bodaj sa má milá nikdy nevydala!

Melódia: Sl. sp. D 121.